

De Roon

eens uit hoe het dat moet doen. Op deze manier ziet het bestuursprocesrecht er nogal onevenwichtig uit. Dat beeld kan in ieder geval ontstaan bij de burger. Daarom is ook voor mij de vraag waarom in het wetsvoorstel niet een herstelmogelijkheid voor burgers wordt geboden. Die vraag stel ik uiteraard niet alleen aan de indieners, maar ook aan de minister. Als dit wetsvoorstel wordt aangenomen, ziet de minister dan aanleiding zelf in actie te komen om die onevenwichtigheid te herstellen en om burgers meer mogelijkheden van herstel te bieden in de procedures?

Hoe denken de indieners eigenlijk over blunderend bestuur? Ik zal dat toelichten. Ik doel daarmee op een bestuur dat na de toepassing van een bestuurlijke lus, ondanks de aanwijzingen van de rechter, de geconstateerde fout toch niet goed herstelt. Bent u van mening dat zij daarna nog een kans moeten krijgen? Zou één kans niet genoeg moeten zijn en moet het daarna niet afgelopen zijn? Ik krijg hier graag een reactie op.

Ik wil ook een vraag stellen over "bestuurlijke luiheid". Zou het zo kunnen zijn, indieners van dit initiatiefwetsvoorstel, dat het bestaan van de bestuurlijke lus zou kunnen leiden tot een zekere luiheid bij het bestuur? Als een bestuur een bestuursbesluit aan het voorbereiden is en op een moeilijk punt komt, zou het kunnen gaan denken: wij gaan daar niet al te veel tijd in investeren door daarover na te denken en daarop te studeren; wij schrijven maar wat op en dan horen wij, als er iemand in het geweer komt, straks wel van de bestuursrechter hoe wij dat moeilijke probleem moeten oplossen. Mijn vraag aan de indieners is: denkt u dat zich zoiets in ons land zou kunnen voordoen? Als dat het geval is, zou er dan iets voor te zeggen zijn om de burger die in het geweer komt tegen een bestuursbesluit dat via de bestuurlijke lus wordt gecorrigeerd, daarvoor te compenseren, al was het maar voor zijn proceskosten? Die compensatie komt dan uiteraard ten laste van het bestuursorgaan dat een beetje lui is geweest.

Ik heb nog vraag over de toelichting op de onderdelen A tot en met D in de nota van wijziging die ons twee dagen geleden nog is voorgelegd. Het gaat daarbij over het herstel van een bevoegdheidsgebrek in een tussenuitspraak. Ik wil graag helderheid over de volgende zin: "Immers, als blijkt dat het bestreden besluit niet door het daartoe bevoegde bestuursorgaan is genomen, moet het gebrek worden hersteld door een ander bestuursorgaan dan het bestuursorgaan dat het bestreden besluit heeft genomen." Ik denk dat bedoeld wordt: moet het gebrek kunnen worden hersteld door een ander bestuursorgaan. Ik wil daar graag absolute zekerheid over.

De algemene beraadslaging wordt geschorst.

De **voorzitter**: Ik dank de leden voor hun inbreng. Ik wens de initiatiefnemers en hun adviseurs veel inspiratie toe bij het voorbereiden van hun antwoord. Wij vervolgen de behandeling van dit wetsvoorstel op een nader te bepalen moment.

De vergadering wordt van 16.37 uur tot 17.00 uur geschorst.

Aan de orde is het **debat** naar aanleiding van een algemeen overleg van heden over **Meavita**.

Mevrouw **Agema** (PVV): Voorzitter. Zorggigant Meavita verzorgt de zorg voor 100.000 mensen in ons land. Meavita verkeert al een hele tijd in slecht weer, in noodweer. Hedenochtend lazen wij zelfs in de krant dat Meavita 20 mln. eist en anders surseance van betaling aanvraagt.

Twee weken geleden gaf staatssecretaris Bussemaker de garantie dat de continuïteit van de zorg voor de AWBZ-zorg nog eens voor twee weken was gegarandeerd. Vandaag heeft zij zo'n zelfde toezegging niet kunnen doen. Mijn fractie neemt daarmee geen genoegen en dient de volgende motie in.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

constaterende dat staatssecretaris Bussemaker twee weken geleden de garantie heeft gegeven voor de continuïteit van zorg aan de cliënten van Meavita;

constaterende dat de staatssecretaris heden deze garantie niet wil geven voor nog eens twee weken, terwijl zij wel verantwoordelijk is voor de continuïteit van zorg;

verzoekt de regering, continuïteit van zorg voor de cliënten van Meavita te garanderen,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door het lid Agema. Naar mij blijkt, wordt de indiening ervan voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 300 (26631).

Mevrouw **Van Miltenburg** (VVD): Ik ben enigszins verbaasd over de formulering in de motie. Tijdens het AO heb ik mevrouw Agema gevraagd of zij de continuïteit bedoelt voor mensen die AWBZ-zorg krijgen, maar nu begrijp ik dat zij vindt dat de staatssecretaris moet zorgen voor continuïteit voor alle cliënten van Meavita, ook als het niet gaat om AWBZ-zorg.

Mevrouw **Agema** (PVV): Zoals ik in mijn inleiding al zei, heeft het verzoek betrekking op AWBZ-zorg.

Staatssecretaris **Bussemaker**: Voorzitter. Ik ontraad de motie in het licht van het debat dat wij zojuist met elkaar hebben gevoerd. Wat ik twee weken geleden heb gezegd, is geciteerd door de heer De Vries. Het ging om de constatering dat Meavita als organisatie in staat was om de komende twee weken de zorg te garanderen.

Mevrouw Agema heeft in de overwegingen staan dat ik die garantie niet wil geven voor nog eens twee weken.

Bussemaker

Dat heeft er alles mee te maken dat ik net in het overleg heb gezegd dat de afronding van dit dossier een kwestie van dagen is en dat het mij niet gaat om de continuïteit van instellingen, maar om de continuïteit van zorg. Inzake de continuïteit van zorg ben ik zelf verantwoordelijk voor de AWBZ. De gemeenten moeten handelen als het gaat om Wmo-zorg. Ik garandeer de continuïteit van zorg voor cliënten van Meavita dus niet in die zin, maar ik begrijp dat mevrouw Agema bedoelt dat het verzoek vooral de AWBZ betreft.

Wij willen dat de continuïteit van zorg is verzekerd voor diegenen die aangewezen zijn op de AWBZ-zorg. Daartoe spannen wij ons tot het uiterste in. Dat kan niet betekenen dat tegen mensen die in een verpleeghuis zitten, wordt gezegd: sorry, even twee weken niet, komt u straks maar terug. Dat is onbestaanbaar en dat geldt ook voor alle andere gevallen waarin mensen zorg nodig hebben. Gelukkig hebben wij een NZa, die streng oordeelt of middelen goed worden besteed, maar die ook waar nodig onder bepaalde voorwaarden bereid kan zijn om de continuïteit van zorg te borgen.

Als mevrouw Agema bedoelt dat wij er alles aan doen om ervoor te zorgen dat mensen die zorg nodig hebben, die ook krijgen, kan ik daarop bevestigend antwoorden. Ik wil echter niet dat daarmee de suggestie wordt gewekt dat er niets aan de hand is en dat er geen overgangsproblemen bij welke situatie ook zullen voortkomen uit datgene waarvoor wij ons geplaatst zien. Dat wil ik daarmee niet gezegd hebben. Dat kan ik ook niet zeggen omdat daar zo veel organisaties bij betrokken zijn. Gaat het echter om de mensen die de zorg echt nodig hebben, dan sta ik daar voor in.

Mevrouw **Leijten** (SP): Voorzitter. Meavita geeft zorg aan mensen en krijgt daarvoor betaald door het zorgkantoor. Kan de staatssecretaris gezien de financiële situatie bij Meavita de garantie geven dat de zorgkantoren toch bereid blijven om de zorg te betalen via Meavita? Kan zij de garantie geven dat de zorg die nodig is, die betaald wordt via de zorgkantoren, ook gegeven wordt als dat via Meavita loopt? Als zij dat kan toezeggen, garandeert zij de zorg.

Staatssecretaris **Bussemaker**: Ik weet niet of ik mevrouw Leijten helemaal goed begrijp. Bedoelt zij dat ik de zorgkantoren op moet dragen om Meavita middelen te blijven geven om de zorg te continueren? Dat kan ik hier in algemene zin niet toezeggen. Ik kom weer terug bij het basale punt: gaat het om de continuïteit van de instelling of gaat het om de continuïteit van zorg? Als mevrouw Leijten mij vraagt om er alles aan te doen om ervoor te zorgen dat de zorgkantoren in de regio's waar zij verantwoordelijk voor zijn de continuïteit van zorg aan AWBZ-cliënten borgen, dan kan ik ja zeggen.

Mevrouw **Leijten** (SP): Sluit de staatssecretaris uit dat er zorgkantoren zijn die gezien de financiële situatie bij Meavita niet meer uit willen keren aan Meavita?

Staatssecretaris **Bussemaker**: Dat is nu precies het discussiepunt. Ik heb de Kamer gevraagd om mij het vertrouwen te geven om na te gaan hoe wij de huidige situatie zo goed mogelijk kunnen oplossen, uitgaand van de basishouding dat de continuïteit van zorg voor alles gaat. Daar moet de zorg van de Kamer op gericht zijn en niet op wie aan wie betaalt. Ik weiger nu dus ook op elke

andere vraag dan die naar de continuïteit van de zorg antwoord te geven.

Mevrouw **Agema** (PVV): Voorzitter. Ik wil van deze staatssecretaris geen bungelende staatssecretaris maken, maar zij is wel verantwoordelijk voor de continuïteit van de zorg. Dat is het enige waar mijn fractie om vraagt. De staatssecretaris zegt dat zij de continuïteit van de zorg garandeert voor alle mensen in de AWBZ-instellingen die afhankelijk zijn van Meavita voor nog eens twee weken. Waarom ontraadt zij deze motie dan?

Staatssecretaris **Bussemaker**: Dan zou ik het sterker willen stellen: het gaat mij niet alleen om die twee weken; het gaat mij ook om de periode daarna. Natuurlijk, wij willen voor cliënten van Meavita de zorg zo goed mogelijk waarborgen. Ik heb al gezegd dat dit niet mag betekenen dat tegen mensen die intensieve zorg nodig hebben wordt gezegd: sorry, u moet maar even een paar weken wachten. Ik kan dat niet toezeggen voor de cliënten van Meavita omdat het hier om verschillende categorieën cliënten gaat. Voor een deel vallen zij onder AWBZ-zorg en voor een deel onder Wmo-zorg. Wij zouden een zeer uitgebreid dispuut moeten hebben over wat de betekenis van garanderen precies is. Uiteraard zeg ik toe dat mensen die intensieve zorg nodig hebben niet op straat mogen komen te staan.

Mevrouw **Agema** (PVV): Ik dank de staatssecretaris voor de laatste toezegging, maar ik wil niet dat wij hier spelletjes moeten spelen. Mijn fractie vindt dat voor de komende twee weken en voor de periode daarna de garantie moet worden gegeven dat zorg gewaarborgd is. De staatssecretaris kan toch simpelweg ja zeggen en het oordeel over de motie aan de Kamer laten?

Staatssecretaris **Bussemaker**: Niet alleen in dit debat, maar ook in eerdere debatten was het hier allemaal om begonnen. Dan kan mevrouw Agema wel keer op keer in net andere bewoordingen om een toezegging vragen, maar dan verval ik in herhalingen. Het gaat natuurlijk om de borging van de continuïteit van de zorg, met name vanuit de AWBZ, waar ik direct verantwoordelijk voor ben. Als het gaat om de Wmo proberen wij op te trekken met de gemeenten, de VNG en met de verantwoordelijke wethouders, zodat zij zo goed mogelijk in staat zijn om te voldoen aan hun compensatieplicht en zij burgers kunnen garanderen dat er continuïteit van zorg is. Dat is de inzet waar de Kamer mij op mag afrekenen. Ik vraag het vertrouwen om deze zeer ingewikkelde situatie de komende dagen op een zo goed mogelijke manier op te lossen. Dan wil ik graag daarna verantwoording aan de Kamer afleggen, ook over de wijze waarop ik vorm heb gegeven aan de continuïteit van de zorg.

De **voorzitter**: Ik dank de staatssecretaris voor de antwoorden.

Mevrouw Agema, persisteert u in stemming?

Mevrouw **Agema** (PVV): Ja.

De **voorzitter**: Dan laten wij de stemmingsbel luiden.

De beraadslaging wordt gesloten.

Bussemaker

De vergadering wordt van 17.15 uur tot 17.20 uur geschorst.

De **voorzitter**: Ik geef gelegenheid tot het afleggen van stemverklaringen vooraf.

Mevrouw **Van Miltenburg** (VVD): Voorzitter. De VVD-fractie vraagt al weken aan de staatssecretaris of de zorg aan mensen in de AWBZ kan worden gegarandeerd, mocht zorgaanbieder Meavita failliet gaan. Zij heeft dat twee weken geleden toegezegd, vorige week heeft zij dat toegezegd en zojuist heeft zij tijdens het VAO klip-en-klaar gezegd dat mensen die zijn opgenomen in een verpleeghuis en mensen die thuis essentiële zorg ontvangen, erop kunnen rekenen dat die zorg is gegarandeerd, zij het misschien niet in de vorm die zij gewend zijn. Daarmee heeft de staatssecretaris voor ons voldoende aangegeven dat de continuïteit van de zorg is gegarandeerd. Daarom zullen wij tegen de motie van de PVV stemmen.

Mevrouw **Sap** (GroenLinks): Voorzitter. Korthedshalve sluit ik mij van harte aan bij de stemverklaring van mevrouw Van Miltenburg. De staatssecretaris heeft op goed en grondig doorvragen van de Kamer echt garanties gegeven voor het goed opvangen van die AWBZ-zorg. Wat zij heeft gezegd, kan zij nu gaan doen, wat ons betreft. Wij geven haar daarom het vertrouwen om dat de komende dagen goed te regelen.

De **voorzitter**: Dan gaan wij nu stemmen. Mevrouw Verdonk is afwezig. Dat was zij ook bij de vorige stemming, maar toen heb ik verzuimd dat aan de Kamer mee te delen.

In stemming komt de motie-Agema (26631, nr. 300).

De **voorzitter**: Ik constateer dat de aanwezige leden van de fracties van de SP en de PVV voor deze motie hebben gestemd en die van de overige fracties ertegen, zodat zij is verworpen.

De vergadering wordt van 17.20 uur tot 17.30 geschorst.

Aan de orde is **het debat naar aanleiding van een algemeen overleg op 29 januari 2009 over contractvervoer taxi, en over het verslag van een algemeen overleg over contractvervoer taxi (31521, nr. 2)**.

De heer **Roemer** (SP): Voorzitter. 1300 bedrijven, 35.000 werknemers en meer dan 1 miljoen gebruikers; allemaal zijn zij actief betrokken bij het contractvervoer. Alle betrokkenen zijn het erover eens dat er oplossingen zijn om te komen tot een hogere kwaliteit in het contractvervoer. Niet alleen vinden zij dat dit zou kunnen, maar dat dit ook zou moeten. Het gaat immers vooral bij het aanbesteden nog veel te vaak mis, en dat komt mede

doordat er geen heldere kwaliteitseisen zijn die in bestekken moeten staan.

Een vrijblijvend handboek voor aanbestedende overheden waar de staatssecretaris nu mee wil gaan komen, helpt hier onvoldoende bij. Dit handboek gaat rechtstreeks de kast in, naast veel andere handboeken, goedbedoelde adviezen, kleurrijke notities en andere flap-overs.

Ik dien daarom drie moties in, die inhoudelijk worden ondersteund door de CG-Raad, de ANBO, de Consumentenbond, het FNV, het CNV en het Sociaal Fonds Taxi. Tevens heeft het KNV bij het overleg met de staatssecretaris deze voorstellen reeds gedaan. Er is dus sprake van een enorm breed draagvlak bij alle belanghebbenden.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

constaterende dat de huidige kwaliteit van het contractvervoer tekortschiet;

overwegende dat gebruikers van het contractvervoer bij uitstek kijk hebben op de kwaliteit van het contractvervoer;

verzoekt de regering om decentrale overheden te verplichten om gebruikersgroepen in het contractvervoer nadrukkelijk te betrekken bij:

- het opstellen van bestekken;
- het toezicht op het nakomen van overeengekomen eisen in het contract door de vervoerder;
- het beoordelen van lopende en aflopende contracten,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door de leden Roemer, Sap en Agema. Naar mij blijkt, wordt de indiening ervan voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 9 (31521).

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

constaterende dat de huidige kwaliteit van het contractvervoer tekortschiet;

overwegende dat de kwaliteit van het contractvervoer voorop moet staan bij het opstellen van bestekken en contracten;

verzoekt de regering om vóór 1 mei 2009 in overleg met alle belanghebbenden een aantal minimumeisen op te stellen dat de kwaliteit moet gaan waarborgen in het contractvervoer en deze minimumeisen voor te leggen aan de Kamer;

verzoekt voorts om na goedkeuring van de Kamer de